

Chrystus – kamień węgielny

Liturgia słowa tej niedzieli chce nas przekonać o wyjątkowej roli Pana Jezusa w dziejach zbawienia. W Ewangelii sam nazywa siebie drogą, prawdą i życiem. Natomiast św. Piotr w swoim Liście nazywa Chrystusa kamieniem węgielnym. Kamień węgielny był głównym kamieniem, zwykle umieszczanym w rogu budynku, aby wskazywać robotnikom właściwy kierunek dalszych prac. Kamień węgielny był zwykle jednym z największych, najsolidniejszych i najstaranniej wykonanych ze wszystkich w całej budowlu. Apostoł Paweł zachęca chrześcijan z Efezu, aby lepiej poznali Chrystusa: *Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu.* Chrystus nadaje właściwy kierunek w budowaniu życia Bożego, w ukierunkowaniu życia na Boga. Jest również jego mocnym spoiwem. Biblia opisuje też Pana Jezusa jako kamień węgielny, na którym zostanie zbudowany Jego Kościół. Św. Piotr pisze: *wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia.* Czy zdajemy sobie sprawę z tego, czy nie, także my nadajemy jakiś kierunek życiu naszych dzieci, wychowanków, znajomych. Z tego powodu *jesteśmy wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym.* Budujmy nasze życie, życie naszych rodzin na tym fundamencie, którym jest Pan Jezus. **[prob.]**